

Den här sidan har genererats genom maskinöversättning [Länk]. Maskinöversättningar kan innehålla fel som riskerar att minska tydligheten och exaktheten. Ombudsmannen frånsäger sig allt ansvar för eventuella avvikelser. För den mest tillförlitliga informationen och rättssäkerheten hänvisas till källversionen i engelska via länken ovan. För mer information, se vår [språk- och översättningspolicy](#) [Länk].

Beslut i ärende 3490/2005/(ID)PB - Oenighet om utbetalningar vid kontraktsslut

Beslut

Ärende 3490/2005/(ID)PB - Undersökning inledd den 31/01/2006 - Beslut den 15/12/2008

År 2001 slöt klaganden, ett italienskt företag, ett kontrakt med Europeiska kommissionen inom ramen för Europeiska utvecklingsfonden. Kontraktet gällde ett projekt om att ge återvändande flyktingar och internflyktingar i Liberia tillräcklig tillgång till vatten. Vid kontraktets slut var klaganden och kommissionen oeniga om de utbetalningar som skulle göras i samband med projektets avslutande.

Klaganden vände sig till ombudsmannen i slutet av 2005 och framförde en rad påståenden och krav.

I juli 2007 lade ombudsmannen fram ett förslag till uppgörelse i godo. Han avvisade klagandens påståenden och merparten av kraven, men fann att ett av kraven, som gällde avgifterna för förvaltningen av ett konto som upprättats för projektet, tycktes vara berättigat.

Kommissionen svarade att den godtog ombudsmannens förslag. På eget initiativ fastslog också kommissionen ytterligare en summa som den ansåg vara rimlig att utbetala till klaganden som en del av uppgörelsen i godo. Kommissionen meddelade emellertid att den inte skulle genomföra utbetalningarna om inte klaganden tog tillbaka sitt mycket allvarliga påstående om att kommissionens avdelningar eventuellt skulle ha förfalskat en skrivelse.

Klaganden var nöjd med kommissionens svar, men ställde ytterligare specifika krav. Han samtyckte också till att dra tillbaka sitt påstående om den eventuella förfalskningen.

Ombudsmannen föreslog att kommissionen skulle kontakta klaganden för att nå en slutlig uppgörelse.

I sitt svar meddelade kommissionen att man var beredd att delvis gå med på klagandens

ytterligare krav (som uppgick till 36 600 US-dollar respektive 747,89 euro) för att nå *"en uppgörelse i godo som båda parter är nöjda med"*. Kommissionen sände ett protokoll med sitt förslag till klaganden.

Uppgörelsen mellan klaganden och kommissionen bekräftades till slut hösten 2008. Projektkontot avslutades därmed och utbetalningar på 48 486,79 euro respektive 101 938,40 US-dollar gjordes till klaganden.

Ombudsmannen betonade i sitt beslut att kommissionens bemötande i detta ärende var föredömligt. Den hade arbetat grundligt och konstruktivt under hela förfarandet och till och med gjort ytterligare relevanta utbetalningar som fastslagits av dess egna avdelningar och av klaganden.

BAKGRUNDEN TILL KLAGOMÅLET

1. År 2001 undertecknade klaganden, ett italienskt företag och kommissionen ett tjänstekontrakt som finansierades av Europeiska utvecklingsfonden (EUF). Kontraktet hade rubriken "Management of the Monrovia and rural areas water supply project". Syftet var att tillhandahålla tillräcklig vattenförsörjning till återvändande och fördrivna personer i Liberia under en 24-månadersperiod (oktober 2001–oktober 2003).
2. För att utföra uppgifterna enligt tjänsteavtalet fick klaganden bland annat ansvaret för förvaltningen av ett förskottskonto som den hade upprättat hos en lokal bank. Projektet inleddes i december 2001 och medel ställdes samtidigt till förskottskontot.
3. På grund av den försämrade inre säkerheten rekommenderade kommissionen i maj 2003 formellt sina genomförandepartner som deltar i programmet att överväga att avbryta verksamheten. Klaganden beslutade dock att fortsätta arbetet med projektet.
4. Den 6 juni 2003 upphörde den ovannämnda lokala banken sin verksamhet på grund av inbördeskrigets utbrott i Monrovia. Detta gjorde överföringen av medel till banker i Liberia omöjlig. Kommissionen godkände därför inrättandet av ett alternativt förskottskonto i Italien.
5. Senare under 2003 genomförde kommissionen en revision och en översyn av projektet. Dessa ledde till olika tvister med klaganden om både tekniska och finansiella frågor.
6. Den 7 april 2004 lade klaganden fram sina slutliga projektrapporter.
7. Trots flera efterföljande skriftväxlingar med kommissionen hade klaganden fortfarande ett antal klagomål. Den 4 november 2005 vände sig den därför till Europeiska ombudsmannen.

FÖREMÅLET FÖR UTREDNINGEN

8. Ombudsmannen inledde sin nuvarande undersökning av klagandens påståenden och påståenden.

Anklagelser

(1) Under en period på 15 månader, från den 24 juli 2003 till den 19 oktober 2004, besvarade kommissionen inte klagandens upprepade begäran om påfyllning av förskottskontot.

(2) Med tanke på att kommissionen inte vid något tillfälle under avtalets genomförande anklagade klaganden för otillräckliga tekniska eller ekonomiska resultat och att förskottsavgiftens belopp, motivering och avtalsenliga giltighet aldrig ifrågasattes, åsidosattes klagandens berättigade förväntningar allvarligt, eftersom den inte kunde föreställa sig att kommissionen retroaktivt skulle bestrida förskottsavgiften, ett helt år efter det att projektet slutförts.

(3) Det tog kommissionen ett helt år efter projektets slut att underrätta klaganden om eventuella problem, trots att den hade uppmärksammat mycket tidigare av kontrakterade revisorer.

(4) Kommissionen ignorerade klagandens begäran om a) kostnads-nyttoanalysen efter projektet och den tekniska utvärderingen, och b) återsändandet till den klagande av sina räkenskaper som kommissionen hade beslutat att inte betala.

(5) På grund av kommissionens orimliga förseningar med att fylla på förskottskontot finansierade klaganden 30 % av projektet.

(6) Klaganden utsattes för en ovanlig och orättvis behandling när projektet avslutades, eftersom projektets avslutande och slutliga tekniska och ekonomiska rapporter måste göras på klagandens bekostnad *efter* projektets slut, även om det i avtalet inte föreskrevs något sådant.

Ansökan om 161 086,99 EUR, inlämnad under tre räkningar

a) Betalning av utestående fakturor som har deklarerats och beskattats fullt ut i klagandens årliga finansiella inlägga till skattemyndigheterna:

Förskottsfinansierade förskottsutgifter (2 fakturor): 75 931,95 USD

Avgifter för tekniskt bistånd och lagring (1 faktura): 38 880,53 EUR

B) Dröjsmålsränta och kompensationsränta plus devalvering på försenade fakturor och förskottsfinansiering (belopp som gäller fram till slutet av december 2005):

Om tekniskt bistånd: 4 847,49 EUR

Devalveringsförluster från förfinansiering av förskottskonto: USD 8 495.18

Dröjsmålsränta/kompensatorisk ränta på förskottsfinansiering: 20 988,75 USD

C) Oförutsebara, utomobligatoriska förpliktelser efter projektet:

Kostnader och kostnader som betalats efter projektets slut: 27 774,21 EUR

UTREDNINGEN

9. Den 31 januari 2006 bad ombudsmannen kommissionen att avge ett yttrande, vilket den gjorde den 28 juli 2006. Yttrandet översändes till klaganden för synpunkter, som det skickade den 26 september 2006. Den 10 juli 2007 lade ombudsmannen fram ett förslag till en vänskaplig lösning. Kommissionen besvarade detta förslag den 8 januari 2008. Svaret översändes till klaganden, som inkom med synpunkter den 25 januari 2008. Ombudsmannen vidarebefordrade klagandens synpunkter till kommissionen, som skickade ett kompletterande svar den 26 juni 2006. Den 31 juli respektive den 8 september 2008 underrättade klaganden och kommissionen ombudsmannen om den slutliga överenskommelse som de hade nått för att avgöra ärendet.

OMBUDSMANNENS ANALYS OCH SLUTSATSER

Inledande anmärkningar

10. Denna undersökning har avslutats med en lyckad uppgörelse mellan parterna, på grundval av ett förslag till vänskaplig lösning från ombudsmannen. Förslaget avsåg del a av den fordran som anges i punkt 8 ovan.

11. Mot bakgrund av det framgångsrika resultatet av denna undersökning och de stora ansträngningarna från båda parter för att nå en uppgörelse i godo, fokuserar huvuddelen av detta beslut på de frågor som var föremål för ombudsmannens förslag till en vänskaplig lösning. När det gäller de ytterligare frågorna, vars fullständiga bedömning redan har meddelats parterna i ombudsmannens vänliga lösningsförslag, räcker det att notera följande:

12. När det gäller det första påståendet fann ombudsmannen i sitt förslag till en vänskaplig lösning att kommissionen föreföll ha underlåtit att svara på två begäranden om påfyllning av förskottskontot som upprättats för projektet, och att detta misslyckande föreföll vara oförenligt med de relevanta kontraktsreglerna. I sitt svar på förslaget till en vänskaplig lösning betonade kommissionen sammanfattningsvis vad den ansåg vara exceptionella omständigheter och att förseningar hade inträffat framför allt på grund av behovet av ytterligare kontroller för att skydda gemenskapens ekonomiska intressen. Klaganden inkom inte med några särskilda synpunkter som svar på dessa ytterligare kommentarer från kommissionen. För närvarande är det lämpligt att notera att kommissionen inte specifikt motbevisade ombudsmannens ovannämnda

konstaterande att kontraktsreglerna inte följdes strikt. Med tanke på den sekundära karaktären hos denna del av ärendet och det faktum att en uppgörelse har nåtts anser ombudsmannen att det inte är nödvändigt att undersöka denna fråga ytterligare.

13. När det gäller de återstående påståendena konstaterade ombudsmannen inga administrativa missförhållanden i fråga om det andra, tredje, femte och sjätte påståendet. När det gäller det fjärde påståendet drog ombudsmannen slutsatsen att det inte fanns tillräckliga skäl för ytterligare undersökningar. När det gäller det femte påståendet lämnade klaganden in ytterligare material efter förslaget till en vänskaplig lösning till stöd för sina argument. Att ta hänsyn till detta material vid en andra bedömning av denna del av ärendet skulle dock kräva ytterligare undersökningar, ett steg som inte skulle vara lämpligt i detta skede. Ombudsmannen noterar vidare att förlikningen, på kommissionens eget initiativ och trots att han konstaterade att det inte förelåg några administrativa missförhållanden, innehöll ett beslut om att betala ersättning för att lösa problemet i godo (se punkt 28 nedan).

14. När det gäller påståendet fann ombudsmannen inga motiverade påståenden som motsvarade delarna b och c i dessa. De kunde därför inte godtas.

A. Begäran om betalning

Fakta och bedömning

15. Såsom påpekats ovan hävdade klaganden bland annat följande:

a) Betalning av utestående fakturor som har deklarerats och beskattats fullt ut i klagandens årliga finansiella inlägga till skattemyndigheterna. Dessa var följande:

— Förskottsfinansierade förskottsutgifter (2 fakturor): 75 931,95 USD

— Avgifter för tekniskt bistånd och lagring (1 faktura): 38 880,53 EUR

16. När det gäller detta påstående noterade kommissionen i sitt yttrande att den utan framgång hade försökt att lösa den pågående betalningen med klaganden. En kontroll av de totala utgifterna gav totalt 1 927 868,92 US-dollar. Mottagna påfyllningar uppgick till 1 856 703,09 USD. Den klagandes fördel uppgick till 71 165,83 US-dollar på förskottskontot. Det fanns också en faktura på 38 880,53 EUR. Kommissionen förklarade att den var beredd att godta att det avtal som undertecknades med klaganden innehöll en avgift för förvaltningen av förskottskontot, utöver den ersättning som tillhandahölls genom tjänsteavtalet. I detta sammanhang angav kommissionen vidare att det i bestämmelserna i bilaga II A till tjänsteavtalet fastställs en särskild avgift på 216 000 EUR för detta ändamål (som anges i bilaga II C). Den påpekade emellertid också att detta var ett uppenbart fel som begåtts av dess avdelningar, eftersom samma tjänst aldrig skulle ersättas två gånger och det var anledningen till att revisorerna drog slutsatsen att fordringarna skulle avvisas. Den påpekade vidare att innan detta belopp kunde lösas måste frågan om berättigande av utgifter för utrustning och möbler som köpts från projektmedel och

som används i klagandens bostad lösas. Den hade i själva verket utan framgång försökt avsluta räkenskaperna genom att uppmana klaganden att lösa frågan om omotiverade utgifter.

17. Ombudsmannen tog upp frågan om avgiften för förvaltningen av förskottskontot enligt följande.

18. Kontraktet i fråga har rubriken "Förvaltning av projektet för vattenförsörjning i Monrovia och på landsbygden". Enligt avtalsformuläret uppgår kontraktspriset till 270 180 EUR. Om det finns skillnader mellan bestämmelserna i de olika handlingarna ska de tolkas i enlighet med den rangordning som anges i artikel 3 i de särskilda villkoren i avtalet. I denna artikel föreskrivs följande:

" Förfrågningsunderlagets företrädare ska vara följande:

- Kontraktsformuläret,*
- De särskilda villkoren i avtalet,*
- Bilaga I T/A uppdragsbeskrivning.*
- Bilaga IIA:s budgetförvaltningsförfaranden.*
- Bilaga IIB Tekniska föreskrifter.*
- Bilaga IIC Uppskattning av förskottsräkenskaperna.*
- Bilaga III Kontraktsprisuppdelning.*
- Bilaga IV Skatte- och tullarrangemang.*
- Allmänna villkor för tjänstekontrakt som finansieras av Europeiska utvecklingsfonden (bilaga IV till AVS-EEG-ministerrådets beslut nr 3/90 av den 29 mars 1990) "*

19. Enligt artikel 2 är belgisk rätt tillämplig på avtalet. Enligt bilaga I till avtalet skulle avtalets löptid vara "[u] p till 360-mannadagar i Liberia och upp till 120 dagar i Italien under en 24-månadersperiod." I punkt 1 i bilaga IIA till avtalet föreskrivs bland annat följande:

" Kontraktet avser förvaltning och övervakning genom ett förskottskonto för programmet för att förbättra tillgången till rent vatten i Monrovia och landsbygdsområden (...) EUF-medel kommer att göras tillgängliga genom ett garanterat förskottskonto (...) Kostnadsberäkningen i euro bifogas i bilaga IIC (...) . "

20. I punkt 2.4.2 i bilaga IIA föreskrivs att "[f]ör förvaltningen av förskottskontot eller förskottskontona och kostnaden för särskilda finansiella resurser ska uppdragstagaren erhålla den avgift som anges i bilaga IIC. Denna avgift ska inte vara föremål för kvarhållande och kan

tas ut proportionellt från kontot i slutet av varje rapporteringsperiod.”

21. Bilaga IIC innehåller ett avsnitt "E", med rubriken "PROGRAMMANAGEMENT", där det föreskrivs ett belopp på 216 000 EUR (24 månader x 9 000 EUR). Bilaga IIC innehåller ingen bestämmelse som uttryckligen hänvisar till en avgift för "förvaltning av förskottskontot". Avgiften för förvaltningen av förskottskontot som nämns i punkt 2.4.2 i bilaga IIA verkar därför hänvisa till det belopp som anges i avsnitt E i bilaga IIC för förvaltningen av programmet, med beaktande av att bilaga IIC inte innehåller någon separat bestämmelse om en avgift för förvaltningen av förskottskontot och att kontraktet avsåg förvaltningen av ett vattenförsörjningsprogram genom ett förskottskonto.

22. Bilaga III, som har rubriken "Uppdelning av kontraktspriser", innehåller bland annat följande uppgifter:

" Avgifter (bortglömning) för tjänstgöringsdag

a) Tjänster av Craig Smith:

i Liberia: EURO

Avgifter per man/dag för 300 dagar till 425 EUR/dag 127.500

Per diems per man/dag i 300 dagar på 138 EUR/dag 41.400

i Italien:

Avgifter per man/dag för 120 dagar till 350 EUR/dag 42.000

B) Tjänster i Liberia för godkända kortsiktiga experter

Avgifter per man/dag för 300 dagar till 300 EUR/dag 18.000

Per diems per man/dag i 300 dagar på EUR 138/dag 8.280

Resekostnader...

Totalt 270.180 ”.

23. Mot bakgrund av ovanstående ansåg ombudsmannen att kommissionens ståndpunkt i detta fall var rimlig, nämligen att de avdelningar inom klagandens relevanta personal som avses i bilaga III inte kan särskiljas från den "förvaltning av programmet" som nämns i avsnitt E i bilaga IIC. Det föreföll därför som om det i avtalet föreskrevs en dubbel avgift för samma tjänster som klaganden skulle tillhandahålla i samband med förvaltningen av vattenförsörjningsprogrammet. Följaktligen föreföll det som om det fanns en logisk inkonsekvens mellan de relevanta bestämmelserna i avtalet och att kommissionens förklaring av viljan vid ingåendet av avtalet

avseende uppdragstagarens ersättning för förvaltningen av programmet inte var felfri. Som kommissionen påpekade i sitt yttrande berodde detta problem på ett uppenbart fel från kommissionens avdelningar.

24. I sitt svar på klagandens första påstående godtog kommissionen att klaganden hade ett saldo på 71 165.83 US-dollar som skulle betalas på förskottskontot och en faktura på 38 880,53 EUR för avgifter för tekniskt stöd. För att nå en uppgörelse i godo med klaganden förklarade kommissionen uppenbarligen att den var beredd att godta att det avtal som undertecknades med klaganden innehöll en avgift för förvaltningen av förskottskontot, utöver den ersättning som tillhandahölls genom tjänsteavtalet. Den påpekade dock att innan det relevanta beloppet kunde lösas bör frågan om berättigande av utgifter för utrustning och möbler, köpta från projektmedel och som används i klagandens bostad, lösas. I detta avseende uppgav kommissionen att den hade tagit upp frågan genom en skrivelse av den 26 juni 2003. Kommissionen angav emellertid inte i sitt yttrande att en kopia av denna skrivelse ingick i den omfattande dokumentation som bifogades klagomålet. Denna skrivelse fanns inte heller med i förteckningen över bilagor som bifogades kommissionens yttrande. Ett sådant problem ingick inte heller i resultaten av den granskning efter halva tiden som den klagande underrättades om och som bifogades klagomålet. Kommissionen har för övrigt inte på något sätt hänvisat till det aktuella penningbeloppet.

25. I sina synpunkter på kommissionens yttrande

a) noterade att de sista förskottsfakturorna på 4 766.12 US-dollar, som på ett verifierbart sätt hade lämnats in tillsammans med slutrapporten, hade ignorerats av kommissionen,

B) påpekade att den, med undantag för ovannämnda belopp, kom överens med kommissionen om saldot till dess fördel och den pågående fakturan,

C) välkomnade kommissionens uttalande att den var beredd att godta att avtalet innehöll en avgift för förvaltningen av förskottskontot, och

D) betonade att kommissionen i sitt yttrande för första gången införde ett förbehåll avseende utrustning och hävdade att detta tydligt hänvisade till ett annat avtal som för länge sedan hade ingåtts till klagandens fördel, samt ett avtalsprotokoll som hade undertecknats med kommissionen.

26. Ombudsmannen påpekade följande:

(a) I sitt yttrande kommenterade kommissionen inte den del av klagandens begäran om betalning av de sista förskottsfakturorna på 4766 US-dollar. 12.

B) Klaganden och kommissionen höll med om att klaganden hade ett saldo på 71 165.83 US-dollar på förskottskontot och en faktura på 38 880,53 EUR.

C) Kommissionen var beredd att godta att det i avtalet föreskrevs en avgift för förvaltningen av

förskottskontot (separat från klagandens ersättning för förvaltningen av programmet), men gjorde regleringen av fordran beroende av lösningen av frågan om berättigande till utgifter för utrustning och möbler som köpts från projektmedel och som används i klagandens bostad.

D) Kommissionen har i sitt yttrande underlåtit att visa att den hade tagit upp denna fråga med klaganden före den aktuella undersökningen och lämnat ytterligare upplysningar i denna fråga.

e) Kommissionen förklarade inte heller varför denna fråga hindrar den från att åtminstone delvis tillgodose klagandens påstående. och

f) Klaganden påpekade att kommissionen tog upp denna fråga för första gången i sitt yttrande och noterade att den hänvisar till genomförandet av ett annat avtal som redan hade avslutats.

27. Mot bakgrund av ovanstående drog ombudsmannen slutsatsen att kommissionen inte på ett tillfredsställande sätt hade förklarat sin underlåtenhet att åtminstone delvis betala klaganden det belopp som motsvarade dess första fordran. Detta misslyckande kunde ha varit ett fall av administrativa missförhållanden. Ombudsmannen lade därför fram följande förslag till en vänskaplig lösning:

Mot bakgrund av hans kommentarer i punkt 26 ovan föreslår ombudsmannen att kommissionen skulle kunna ompröva sitt beslut (inklusive dess resonemang) att vägra att ens delvis tillgodose klagandens första ekonomiska krav. I samband med denna omprövning skulle kommissionen också kunna beakta ombudsmannens anmärkningar i punkt 18–23 ovan och relevant belgisk rätt som är tillämplig på avtalet. Kommissionen uppmanas att bjuda in klaganden till ett möte för att underlätta klargörandet av den rättsliga situationen och sökandet efter en lösning som är godtagbar för båda parter.

De inlagor som lagts fram för ombudsmannen efter hans vänliga lösningsförslag

28. Kommissionen informerade ombudsmannen om att den, till följd av sitt förslag och i syfte att vidta åtgärder för att lösa ärendet, hade granskat ärendet på nytt och godtagit ombudsmannens förslag. Kommissionen lämnade följande information (sammanfattning) om hur den avsåg att svara på förslaget. För det första skulle det täcka de betalningar som avses i del a i fordran. För det andra hade kommissionen själv identifierat en relevant ytterligare utbetalning. Detta bestod av dröjsmålsränta och kompensationsränta på förskottsfinansiering på 2 066,87 USD. När det gäller detta förklarade kommissionen att trots sin ursprungliga ståndpunkt att inte bevilja denna ersättning, och trots ombudsmannens slutsats att det påstående som är relevant för denna punkt inte var motiverat, hade kommissionen ändå beslutat att föreslå ovannämnda betalning för att kompensera klagandens förfinansieringskostnader. Kommissionen påpekade att den föreslog denna betalning uteslutande i syfte att nå en uppgörelse i godo. Den konstaterade vidare att nämnda betalning inte kunde tolkas som ett erkännande eller erkännande av de påståenden och anklagelser som klaganden framförde i sina synpunkter till ombudsmannen.

29. Kommissionen noterade vidare att klaganden i sina inlagor till ombudsmannen hade framfört ett antal mycket kritiska synpunkter på kommissionen och dess avdelningar. Kommissionen ville

inte svara på dessa, med undantag för en kommentar där den klagande föreslog att en skrivelse hade förfalskats av kommissionens avdelningar. Kommissionen gjorde sitt godtagande av ombudsmannens förslag till en vänskaplig lösning beroende av att klaganden drog tillbaka denna anklagelse.

30. I sina synpunkter på kommissionens svar på ombudsmannens förslag välkomnade klaganden kommissionens beredvillighet att finna en vänskaplig lösning. Den formulerade också ytterligare specifika fordringar, inklusive krav på ränta och kompensation för fluktuationer i växelkurserna. Samtidigt avstod den uttryckligen från ett av sina påståenden i denna undersökning och drog uttryckligen tillbaka de anklagelser som avses i punkt 28 ovan.

31. Mot bakgrund av klagandens nya påståenden skickade ombudsmannen sina synpunkter till kommissionen. Han föreslog att kommissionen skulle kunna kontakta den klagande för att nå en slutlig uppgörelse.

32. I sitt svar av den 26 juni 2008 förklarade kommissionen sig villig att delvis tillmötesgå klagandens ytterligare påståenden (totalt 36600 US-dollar och 747,89 EUR) i syfte att finna "en uppgörelse i *godo för båda parter*". Den kunde dock inte godta vissa krav på ytterligare ränta och förklarade att dessa avsåg skatteförhållanden i den berörda medlemsstaten respektive en del av det ärende som ombudsmannen hade dragit slutsatsen att inga administrativa missförhållanden hade förekommit.

33. Kommissionen uppgav att den hade tillställt klaganden ett protokoll med dess förslag till förlikning.

34. Den 3 juli 2008 underrättade klaganden ombudsmannen om sin avsikt att underteckna protokollet. Överenskommelsen mellan klaganden och kommissionen bekräftades slutligen av båda parterna den 31 juli respektive den 8 september 2008. Uppgörelsen innebar att saldot på projektkontot avslutades med betalningar på 48 486,79 EUR och 101 938,40 USD till klaganden.

Ombudsmannens bedömning efter hans vänliga lösningsförslag

35. Mot bakgrund av parternas inlagor till följd av ombudsmannens förslag till en vänskaplig lösning drar ombudsmannen slutsatsen att hans förslag har lett till ett framgångsrikt resultat.

36. Ombudsmannen vill dessutom betona att kommissionens svar i detta ärende har varit föredömligt. Redan vid den tidpunkt då den avgav sitt yttrande tog kommissionen tillfället i akt att grundligt undersöka de relevanta händelserna och se över sina avdelningars åtgärder. Kommissionen identifierade brister, medgav dessa öppet, och uttryckte sin beredvillighet att vidta korrigerande åtgärder. När kommissionen därefter besvarade ombudsmannens förslag till en vänskaplig lösning antog den också ett mycket grundligt och konstruktivt tillvägagångssätt. Kommissionen bör särskilt lovordas för sin vilja att fullt ut och konstruktivt utnyttja artikel 3.5 i ombudsmannens stadga, som bland annat syftar till att främja vänskapliga lösningar i en öppen och icke-juridisk dialog.

C. Slutsatser

Ombudsmannen drar slutsatsen att en vänskaplig lösning har uppnåtts.

Den klagande och Europeiska kommissionen kommer att informeras om detta beslut.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Utfärdat i Strasbourg den 1 december 2008